

SPEJDERNES MAGASIN

NUMMER

7

SEPTEMBER
1934

Det rigtige Lejrudstyr

faas i

**Lembckes
Friluftstudstyr**

A/S

**Nørregade 15
Telefon Byen 4986**

Stort Udvalg i
Rygsmække, bl. a. Mejs
Rygsmække fra 11 Kr.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Rådhuset,
Kommunen, m. fl.

Statsanstalten for Livsforsikring

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.**
DANSK SPRIT-CENTRAL.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejde

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

•CLICHÉ-ANSTALT•
....BREDGADE 25.... OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminæksamnen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3).
A. Nielsen-Lyngby, Adjunkt.

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.

1 Liter = 6 rigelige Portioner

Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.

Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.

Frugt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S

Telefon 13816.

Kaddara

Fotograf

EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

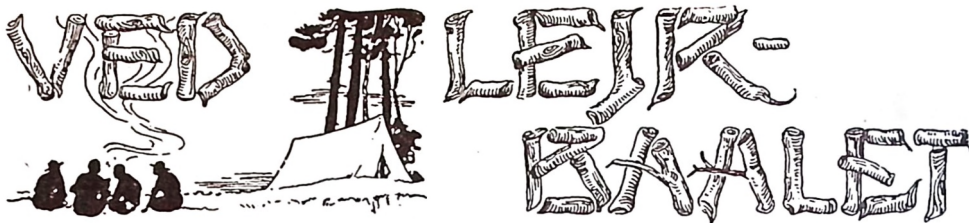
Spejdernes Magasin

18. AARGANG

September 1934 Nr. 7

Hoved-Pointsliste fra Landspatroljeturneringen:

Hold Nr.		Hilte	Cross Coun-try-Løb	Løjsport	Enkelmands-opgaver	Prüdsopgaver	Total	Placering
1	4. Aarhus	40	10	11	18	14	93	7
2	1. Ordrup	41	10	11	18	17	97	6
3	1. Nyboder	27	8	9	11	6	61	18
4	2. Absalon	27	13	11	12	7	70	15
5	1. Korsør	26	11	11	17	14	79	12
6	2. Aabenraa	41	14	12	17	21	105	3
7	1. Farum	35	12	12	18	11	88	8
8	1. Maribo	39	15	13	15	16	98	5
9	Prins Hamlet	33	11	12	18	14	88	8
10	1. Skive	35	11	13	17	17	93	7
11	6. Vesterbro	33	13	13	13	16	88	8
12	2. Odense	33	14	11	18	10	86	10
13	1. Hellerup	28	10	12	21	12	83	11
14	Esbern Snare	33	6	11	12	7	69	16
15	1. Fredericia	33	6	11	12	7	69	16
16	2. Randers	24	9	13	15	14	75	13
17	1. Charlottenlund	38	13	12	11	14	88	8
18	3. Vesterbro	39	10	14	21	17	101	4
19	7. Odense	32	6	11	8	2	59	19
20	Sct. Bent	28	11	12	7	9	67	17
21	Jens Bang	37	16	14	19	15	101	4
22	Asser Rig	27	11	10	14	11	73	14
23	2. Frederiksberg	43	16	11	15	12	97	6
24	2. Aarhus	44	16	13	17	20	110	1
25	5. By	31	8	12	14	14	79	12
26	Klintekongen	39	19	13	18	17	106	2
27	Glenterne	31	10	11	11	7	70	15
28	1. Frederiksberg	37	12	13	13	12	87	9

Odense-Spejderne.

I England har de Spejdere, som kaldes „Deep Sea Scouts“; det er gamle Spejdere, som farer til Sos, men alligevel staar i Spejderkorpset. Naar de saa kommer til en fremmed Havn, op-søger de Spejdere dér, og paa den Maade finder de Venner overalt i Verden.

De har deres eget Blad, og i August-Nummeret er der en hel Side om en af disse Spejders Besøg i Odense, hvor han traf sammen med mange Spejdere. Han begynder sin Beretning saaledes:

„Det er vanskeligt Arbejde, jeg har givet mig i Lag med ved at sætte mig for at skildre mine Indtryk fra mit Besøg i Odense, for jeg tror ikke, jeg raader over de rette Ord til at beskrive det levende Bevis, jeg fik paa det, vi saa ofte benævner Spejdersind.

I denne smukke By — og saadan synes det at være overalt i Danmark — eksisterer der dette særegne i Spejderbevægelsen, som faar En til at føle sig stolt over at høre til Spejdernes Broderskab.“

Det maa glæde Odensespejderne at vide, at mange Spejdere Verden over læser om dem og betragter dem som gode og dygtige Spejdere.

Gilwell-Hytten.

Mange af jer véd, at de Tropsførere og Flok-førere, som har Lejlighed til det, gennemgaar en særlig Spejderuddannelse paa et Stævne, som kaldes „Gilwell-Kursus“. Gamle Spejdere har i Sommer bygget et stort Hus, „Gilwellhytten“, paa Træningsgrunden paa „Storedam“.

Det skal være færdigt til den 15. September, da der skal være et stort skandinavisk Førerstævne, hvor de ledende Førere fra Skandinavien kommer sammen til et Kursus, som ledes af selve Lederen af de internationale Førerkursus, Mr. Wilson.

Uden Plan gaar det ikke.

Baden-Powell skriver: „Jeg fortæller ofte Spejdere, at Hemmeligheden ved al god Organisation er først at planlægge Arbejdet og saa

at arbejde efter Planen — og intetsteds passer det bedre end ved Lejrspot.“

Og det vil I sikkert give ham Ret i. Men det gælder ogsaa for Patruljearbejdet.

Den dygtige Patrulje begynder med at ordne sit Lejrmateriel efter Sommerlejren, og den dygtige Patruljefører gaar straks i Gang med at planlægge Patruljemoderne og sammen med Patruljens Spejdere at aftale, hvilke Duelighedstegn de skal begynde at træne til.

Jeg saa 28 af Landets bedste Patruljer ved Landsturneringen, og det var kvikke og dygtige Patruljer at se paa, men — der var næsten ingen Væbnerspejdere og Ridderspejdere imellem dem.

Derfor glædede det mig

at se 6. Vesterbro Trops Patruljeførere forleden, da de var paa Instruktionsstur med deres Tropsfører. Væbnerspejdere allesammen. Saadan skal det være: Patruljeføreren først. Føreren gaar foran, ogsaa naar det gælder Dygtighed.

Tør du staa ved dit Ord?

Som Spejder staar du i din Patrulje og i din Trop. Du har Uniform og Korpsmærke. Du er maaske en dygtig Lejrspotsmand. Det er godt. Det kan næsten enhver blive, baade Medlem af en Trop og dygtig til Lejrliv, naar der trænes godt. Men staar dit Ord til troende? Det er et af Kendetegnene paa en Spejder.

Der er noget, der hedder Skoledrengemoral. Væk med den, den hører ikke til mellem Spejdere. Ærlighed er Ærlighed, hvor man end færdes. Enhver nok saa lille Uærlighed er en Uærlighed. Hav Mod til at være ærlig, og gaa ikke med til noget for at „være en god Kammerat“. Hvorfor skal en Spejder „være god Kammerat“ med uærlige Dreng, Saa hellere ingen Kammerat. Sig, at det gaar du ikke med til, og tag de Klo, du faar for at sige det.

Patrulje-Turneringen

Det var mig en stor Glæde at se de 28 bedste Patruljer, og den Dygtighed som Patruljeførerne og Spejderne udviste under hele Turneringen.

Som Overdommer havde jeg god Lejlighed til at studere Resultaterne af Konkurrencerne, og det fremgik tydeligt, at det var veltrænede Patruljer. De laa hinanden saa nær i Pointsantal, at flere stod ens; og der blev ikke nogen Nr. 28.

Og ser man saa paa Rækkefølgen, ser man

det glædelige, at der er dygtige Spejdere i alle Dele af Landet:

Midtjyske blev Nr. 1, Sydsjælland Nr. 2, Kongeaa-Divisionen Nr. 3, Nørrejylland og København Nr. 4, Lolland-Falster Nr. 5.

Men det, der næsten glædede en gammel Spejder mest af alt, var den spejdermæssige Konkurrenceand, der gik gennem hele Turneringen.

Ove Holm.

Deltagerne:

KØBENHAVNS DIVISIONEN

4. Patrulje, 6 Spejdere. 3. Vesterbro Trop. Patruljefører Niels Bræstrup-Nielsen.
Hjorte Patruljen, 8 Spejdere. 6. Vesterbro Trop. Patruljefører Børge Nielsen.

1. KØBENHAVNS DIVISION

Egern Patruljen, 7 Spejdere. 5. By Trop. Patruljefører Børge Matjeka.
Havørne Patruljen, 7 Spejdere. 1. Nyboder Trop. Patruljefører Børge Andersen.

FREDERIKSBERG-ABSALON DIVISIONEN

Ørne Patruljen, 7 Spejdere. 1. Frederiksberg Trop. Patruljefører Jørgen Kirchhoff.
3. Patrulje, 7 Spejdere. 2. Frederiksberg Trop. Patruljefører Børge Ziegler.

HERTUG KNUDS DIVISION

2. Patrulje, 5 Spejdere. St. Bendts Trop. Patruljefører Carl Miltinis.
5. Patrulje, 6 Spejdere. 2. Absalon Trop. Patruljefører Herbert Kristiansen.

HELLERUP DIVISION

Odder Patruljen, 5 Spejdere. 1. Hellerup Trop. Patruljefører Jon Thillemann.

BERNSTORFF DIVISIONEN

Bjørne Patruljen, 7 Spejdere. 1. Charlottenlund Trop. Patruljefører Vagn Aage Mogensen.
Maar Patruljen, 9 Spejdere. 1. Ordrup Trop. Patruljefører Jørgen Tillisch.

FREDERIKSBORG AMTS DIVISION

Falke Patruljen, 6 Spejdere. Prins Hamlets Trop. Patruljefører Carsten Petersen.
Mejse Patruljen, 6 Spejdere. 1. Farum Trop. Patruljefører Karl Henrik Jensen.

SKJALM HVIDES DIVISION

Hjorte Patruljen, 9 Spejdere. 1. Esbern Snarres Trop. Patruljefører Carl Otto Petersen.

SYDSJÆLLANDS DIVISION

Ridder Patruljen, 7 Spejdere. Klintekongens Trop. Patruljefører Einar Tejlø.

VESTSJÆLLANDS DIVISION

Ræve Patruljen, 6 Spejdere. 1. Korsør Trop. Patruljefører Kai Gregersen.

VESTSJÆLLANDS DIVISION

Hjorte Patruljen, 7 Spejdere. Asser Rigs Trop. Patruljefører Hans Rasmussen.

LOLLAND-FALSTERS DIVISION

Hathi Patruljen, 5 Spejdere. Glenterne. Patruljefører Ove Mortensen.
Falke Patruljen, 8 Spejdere. 1. Maribo Trop. Patruljefører Vagn Engel.

FYNS DIVISION

1. Patrulje, 6 Spejdere. 2. Odense Trop. Patruljefører Poul Stærmosé.
Ørne Patruljen, 7 Spejdere. 7. Odense Trop. Patruljefører Christian Wegge.

KONGEAA DIVISIONEN

Ørne Patruljen, 7 Spejdere. 1. Fredericia Trop. Patruljefører Gunnar Knudsen.
Høge Patruljen, 7 Spejdere. 2. Aabenraa Trop. Patruljefører Harald Cleemann.

MIDTJYDSKE DIVISION

Ulve Patruljen, 8 Spejdere. 2. Aarhus Trop. Patruljefører Preben Bang.
Odder Patruljen, 7 Spejdere. 4. Aarhus Trop. Patruljefører Jørgen Weiss Fogh.

NØRREJYDSKE DIVISION

Bjørne Patruljen, 9 Spejdere. Jens Bangs Trop. Patruljefører Helge Riisberg.
Rød Patrulje, 6 Spejdere. 2. Randers Trop. Patruljefører Jørgen Brahde.

KLIT DIVISIONEN

Ørne Patruljen, 8 Spejdere. 1. Skive Trop. Patruljefører Ove William Gertz.

Lidt om Akvarier

Ved Ritz.

Akvariets Pasning.

For at et Akvarium skal tage sig godt ud, maa det passes meget omhyggeligt, ellers virker det nemlig langt fra tiltalende, og navnlig ikke paa Folk, der ikke interesserer sig for Akvarier. At passe et Akvarium omhyggeligt vil nu ikke sige blot at skifte Vand af og til, nej, der maa fores et dagligt Tilsyn med Beholderne.

Lad være med at bygge Grotter og Cementhøje og med at overfylde Akvariet med Sten. Det er slet ikke nødvendigt for Avlen. Det giver blot en Del Smuthuller, der kan tjene som Gemmesteder for forskellige Skadedyr, og hvis Fiskene bliver syge, holder de meget af at gemme sig bort i Kroge og lignende — og saa er det jo netop, at man skal passe paa dem. Ligeledes kan man heller ikke faa det fulde Udbytte af sit Akvarium, naar man ikke ret frit kan iagttage Fiskene og følge dem paa deres forskellige Stadier. Og hvad mener man om en Borgruin med Vandplanter paa Taarnene, nej, det virker langt fra naturligt. Lad os blive fri for al overflødig Pynt. Plantevæksten er fuldt tilstrækkelig.

Naar man har faaet Akvariet i god Vækst, kommer der let nogle ubudne Gæster: Algerne. Her skelner man mellem to Hovedgrupper: Grøn-alger og Brunalger. De første, som er de almindeligste, optræder dels som Belægning paa Glas-siderne, dels svømmende frit om i Vandet og dels som lange Traade. Brunalgerne sætter sig mest paa Glassiderne. Denne Type Alger kan man let skille sig af med ved at rense Siderne med en Børste el. lign. Men paa den Maade hvirvles let en Del Slam op i Vandet. Hvis derfor Glas-set er jævnt, kan man med en Barberkniv el. lign. skære Belægningen af. Fiskene holder af at spise Algerne, men hvis der er for mange, bør man dog suge dem op med en Hævert. Det gør slet ikke noget, at de tre Sider er beklædt med Alger. Nøjes med at rense Forsiden. Traadalgerne breder sig meget og kan navnlig om Sommeren næsten kvæle al anden Vegetation. De er heller ikke nemme at blive af med, men med en Træ-pind, der ikke er glat, kan man dog tage en hel Del op. Mollienian konsumerer med stor For-kærlighed alle de Traadalger, som man giver dem. — Under Tiden kan Vandet blive ganske uigenneomsigtigt — som Grønkaalssuppe. Fiskene lider ikke noget derved, men Æggene saa meget

des mere. Den grønne Tone skyldes de Alger, der svømmer rundt i Vandet. Tidligere blev det anset for ganske umuligt at udrydde dem, men nu har man opdaget, at blot man en Uges Tid eller lignende skærmer om Akvariet med noget svært Papir etc., bliver Vandet atter klart. Hver-ken Fiskene eller Vegetationen tager nogen Skade af en Uges Morke — kun Algerne dor. Man kan ogsaa blive af med disse Alger ved at fange Fiskene og slippe en Sværm Daphnier ned i Akvariet.

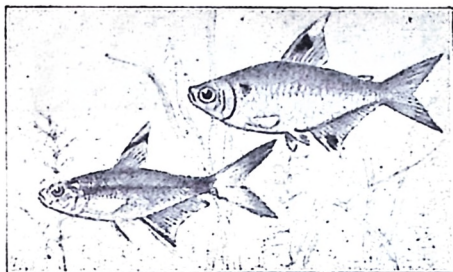
Bunden i Akvariet maa af og til gøres ren. Det er ganske unødvendigt daglig at tage Slam-met op, men hvis Ekskrementerne og andre Af-faldsprodukter gennem længere Tid samles paa Bunden, kan der let dannes skadelige Bakterier.

Fodring.

Fiskene stiller forskellige Krav til Foderet. Og efter disse Krav bør det vælges. Det bedste er afgjort at anvende levende Foder. Men det kan være ret besværligt hele Aaret igennem at frem-skaffe det. I Tiden mellem Foraar og Efteraar findes der i Damme og Vandhuller nogle Smaa-dyr „Daphnier“ og „Cyklops“, som Fiskene med stor Forkærlighed æder. Ude i Naturen er de vant til dem, og naturligvis ynder de dem ogsaa i Fangenskab. Smaa Orme og Myggelarver er ligeledes godt Foder. De smaa, hvide Orme, som man kan finde i Urtepotter, Hønsesgaarde og Kompostdynger, kan man avle i smaa Æsker, fyldt med Jord. De æder Havregrød, Leverpostej, Franskbrød, dyppet i Mælk, Kartoffelmos o. s. v. Brug altid kun de ganske smaa Orme til at fodre med, ikke de større. Det maa stærkt til-raades at give Fiskene afvekslende Foder, og jævnlig levende Foder, thi derved kan man for-hindre en hel Del kedelige Sygdomme.

Er det ikke muligt at skaffe levende Foder, maa man holde sig til det saakaldte Tørfoder. Men det er ikke tilraadeligt udelukkende at fodre med dette, da Fiskene derved er udsat for at faa Forstoppelse. Derfor maa man af og til give dem lidt kogt Fisk, skrabet raat Kød, røget Sild, Rug-brød og lignende. Det skader ikke, tværtimod.

Fiskeynglen fordrer sit særlige Foder. Levende-fødende æder findelt „Wawil“, kogt Fisk, der er udblødt i Vand. — Yngel af æg-fødende Fisk kan ikke æde den Slags, i alt Fald ikke i de

Tropiske Fisk (*Pristella riddleyi*).

første Uger. De fordrer Infusorier, og dem skaffer man ved at lægge lidt Hø, tørret Salat eller Bananskal i Vandet. Alt efter Ungernes Antal og Størrelse giver man dem adskillige Gange om Dagen en eller flere Skefulde Infusorievand. Haardkogt Æg er ogsaa godt, naar man blot ikke fodrer for meget med det. I den mørke Aarstid bør man have tændt Lys over Akvariet (eller i det) om Aftenen. Ellers dør Ungerne af Sult, da de er ret længe om at finde Ernæring.

Absolut uanvendeligt som Foder er tørrede Myræg, Hvedebrød, Kartofler og fedt Kod.

Vær ikke for rundhaandet, naar du fodrer. Pas paa, at Dyrene kan naa at æde Foderet op efterhaanden. Eventuelle Madrester maa tages op efter højst en halv Times Forløb.

Fiskesygdomme.

En meget udbredt Sygdom er Forkølelse. Oftest maa Aarsagen søges i, at man ikke byder en nyerhvervet Fisk den Temperatur, den er vant til. Sygdommen viser sig almindeligvis ved, at Fisken har svært ved at komme op til Overfladen. Det bedste Middel er at opvarme Vandet.

Forstoppelse forekommer først og fremmest blandt Guldskvarieteterne, naar de faar ensidigt og uheldigt Foder. En Draabe Ricinusolie blandet i Foderet — der skal være afvekslende — samt højere Vandtemperatur plejer at hjælpe.

Af parasitiske Sygdomme er den hvide Prik-syge (Ichthyophthirius) den værste. Den kendes paa, at Fisken faar smaa, hvide, knappenaals-hovedformede, blæreagtige Pletter, først paa Stjærtfinnen, senere over hele Kroppen. Parasiten formerer sig med utrolig Hast og kan i Løbet af meget kort Tid smitte et eller flere Akvarier. Hvis den er kommet i Akvariet, er det bedst i en Uges Tid at holde Temperaturen omkring 30 Grader. Man kan ogsaa fange Fiskene og sætte dem i et svagt Saltbad (2 %), hvilket jævnlige skal byttes. Husk ogsaa at tage Snegle og andre Dyr op af Akvariet. Naar Akvariet

nemlig staar ubeboet en Uges Tid, har Parasiterne ingen Værtsdyr, og de dør da bort.

Undertiden kan Fiskene blive overtrukket af en slimagtig Hinde, foraarsaget af en Svamp (*Saprolegnia*). Denne Sygdom opstaar gerne hos Fisk, der er blevet afkræftede gennem en Forkølelse, gennem Fordøjelsesbesværligheder eller lignende. Middel: Saltbad, høj Temperatur og kraftig Gennemluftning.

Det er dog bedst at undgaa alle Sygdomme, og det sker ved at være forsigtig. Slip aldrig en nyerhvervet Fisk ned i dit Akvarium. Hold den i „Karantæne“ i nogle Dage. Hvis der ikke har vist sig nogen Sygdomstegn efter denne Tid, kan den roligt slippes ned i Samlingen. Søg altid at skaffe et nyt Dyr samme Temperatur, som det har været vant til. Kan det ikke lade sig gøre, saa væn det langsomt til den nye Varmegrad.

Færdselskultur

I et jysk Blad stod forleden følgende:

Jeg har flere Gange været generet af Spejder-troppenes Færdsel paa vore Veje, har endog maattet helt standse for ikke at risikere at køre en Dreng ned. Sidst Mandag den 9. Juli, da jeg indhentede en Spejdertrop i Nærheden af Vissinggaard.

Trods Advarsel ved Signal spærrede Troppen stadig Vejen til venstre Hjulspor, saa der kun levnedes en smal, sandet Stribe i venstre Vejside.

Ved at køre ganske langsomt og helt ude paa venstre Vejkant, kom jeg forbi, uden at der skete en Ulykke. Troppen talte vel 12—15 Drengene, der førte en tohjulet Kærre med sig, som Drengene slentrede ret ligegyldigt omkring, ikke alene for og bag, men ogsaa paa begge Sider af Kærren.

En Times Tid efter læste jeg Meddelelsen om Ulykken, hvor en Spejldreng var kørt ned.

Blæsten fik her Skylden for Ulykken, men jeg finder, at der er Grund til at paakalde Førernes Ansvar, de bør lære Spejderne at opføre sig mere hensynsfuldt overfor andre Vejfarende. At der ikke er sket flere Ulykker, er ikke Spejdernes Skyld, og det maa være Førerne, der har Ansvaret herfor.

J. P. S.

VÄRMLANDSLÄGRET SOMMEREN 1934

Det blev en stor Oplevelse for Falkonerspejderne, der sammen med 110 F. D. F. Væbnere og 60 K. F. U. M. Spejdere deltog i den svenske K. F. U. M. Lejr ved Sunne i Värmland.

Vi havde glædet os til Lejren. Efter Programmet at domme tegnede det til at blive en god Lejr, men Arrangementerne og Livet i Lejren oversteg ganske vore Forventninger.

Udreise foregik med Dampskibet „Odin“ fra Larsens Plads, Mandag den 23. Juli Kl. 20.

En Mængde af Spejdernes Forældre, Kammerater og Venner var mødt op for at sige Farvel. Serpenter blev slynget frem og tilbage, og vi sang og raabte „Tjikkerlikker“, saa det rungede over Pladsen. F. D. F.s Orkester spillede fortræffeligt. Paa Slaget Kl. 20,00 forlod Damperen Kajen, og Eventyret begyndte.

Sejladsen til Göteborg gik glimrende, Søen var ganske stille, saa vi undgik totalt at ofre til Havguderne.

Kl. 8,20 Tirsdag Morgen ankom vi til Göteborg. Det var en skøn Sejlads gennem Skærgaarden.

Saa gik det i Ilmarch til Göteborg K. F. U. M., hvor vi indtog Morgenmaden, og Kl. 10,20 afrejste vi fra Göteborg med Toget til Trollhättan. Her besaa vi Kraftstationen og Faldene, som virkede imponerende paa os. Efter at have sat Middagsmaaltidet til Livs, rullede vort Tog videre med os til Sunne Station.

Undervejs passerede vi Gøtaelven, Kungselv, Fæstningen, adskillige Vandfald og store Savværker samt Papirfabriker.

I Sunne, hvor der var bygget en særlig Holdeplads ved Lejren, blev vi budt hjertelig Velkommen af de svenske Spejdere.

Vi fik anvist vor Plads i Søndre Herred, og paa en utrolig kort Tid var Lejren etableret.

Vor Lejr indhegnede vi med Grene og byggede en Indgangsportal med Overskriften *Danmark*.

Onsdag den 25. Kl. 13 aabnedes Lejren officielt med Taler af H. kgl. H. Prins Gustav Adolf, Landshövding Unger og Spejderchefen.

Livet i Lejren

Kl. 6,45 blæstes Reveillen, og Spejderne kappedes om at komme op og af Sted til Vandgangen. Kl. 8 hejstes Flagene under Hornsignaler, Kl.

8,30 Frokost, Kl. 10,30—12,30 Badetid, Idrætsskurrer og Haandbold, Kl. 13 Tidssignal, Middag, Fritid. Kl. 16—18 Lejrarbejder. Kl. 19 Aftensmad, Kl. 20,30 Lejrbaal og Kl. 22,45 Retræte.

Der var rigelig Tid til at besøge andre Lejre og til at slutte Bekendtskaber. Stockholmspejderne havde brugt 3 Døgn til at grave en stor Tunnel paa deres Lejrplads, Finnerne havde lavet en Badstue i et af deres Telte, de norske Spejdere havde gravet nogle gode og virkningsfulde Kogekomfurer, Malmø Spejderne etablerede et helt lille Haveanlæg og havde bygget et intermistisk Kirketaarn. Vi indstillede vore Lejrarbejder paa med smaa Midler at indrette os saa godt og komfortabelt som vel muligt. Vor Kølekælder til Opbevaring af Vand, Mælk, Brød og Smør vakte Sensation overalt.

Vi var Gæster ved smaa Lejrbaal hos Englænderne, Nordmændene og Svenskerne, og vi havde indbudt nogle svenske Spejdere til hyggeligt Lejrbaal en af Aftenerne. Om Torsdagen den 26. Juli deltog 5 af Troppens Spejdere i Trekampen paa Sunne Idrætsplads.

De fire vandt hver sit Heat, og den femte blev Nr. 2, et Resultat vi var særdeles tilfredse med.

Freddag den 27. Juli om Morgen afholdtes Scoutfesten i Karlstad. Vi afrejste om Morgen i to Ekstratog til Karlstad. Efter Ankomsten her til marcherede vi til Stora Torget, hvor Samlingen skulde ske. Her talte Lejrchefen Hr. Cedergren, H. kgl. H. Prins Gustav Adolf og Greve Folke Bernadotte. Nu udbød et heftigt Regnvejr, som vedblev saa godt som Resten af Dagen. Vi skulde have store Opvisninger og Idrætsskurrer paa Tingvalla Idrætsplads, men disse blev aflyst paa Grund af Regnen. Spejderne gennemførte Parademarchen igennem Byen og kom gennemblødt til I. 22 Kasernen, hvor vi fik tørret vore Uniformer og fik udleveret Middagsmaden. Opvisningerne blev senere paa Dagen gennemført i Kasernens store Gymnastiksal, som havde Plads til 3000 Mennesker. Kl. 7 Aften tog vi med Toget tilbage til Lejren. Paa Vej til Toget blev vi igen gennemblødt.

Udflugterne

Det var ordnet saaledes, at samtlige Spejdere tog paa Udflugter om Mandagen den 30. Der var 14 Ruter at vælge imellem, alt efter hvor meget Troppene vilde bekoste derpaa. Vi valgte en af Storturene, som gik over Mårbacka, hvor vi hilste paa Selma Lagerlof og besaa hendes pragtfulde Hjem. Videre pr. Bus til Gejergaarden og Munkfors. Her besaa vi Jernværkerne og fulgte Staalets Gang fra det som Raajern vandrede fra Ovn til Maskiner og tilsidst endte som Barberblade, Savblade og fineste Præcisionsværktøj eller store Maskiner. Det blev et udsletteligt Indtryk, vi fik her i disse Kæmpefabriker. Om Tirsdagen kørte vi pr. Bus til Tosseberg-Klippen — Torsby — langs Frykenelven til Røjdafors Grænsevagt paa den svensk-norsk Grænse. Her var vi 925 Fod over Havet ved Nordre Örrød Søen. Paa Søens modsatte Side havde man fældet Træerne over Fjældene langs Grænsen i ca. 50 m Bredde. Vi gik en Tur i Norge paa ca. 1 Time, hvorefter vi startede paa Hjemturen til Lejren. Om Aftenen var der Afslutningsparade paa Paradepladsen. Lejrledelsen tog hjertelig Afsked med hvert Hold Spejdere, og der var Taler af H. kgl. H. Prins Bernadotte, Lejrchefen og mange flere. Onsdag Morgen pakkede vi atter sammen og startede fra Lejrens Jernbanestation Kl. 11,45 med Toget til Göteborg. Ved Afrejsen var Lejrchefen med Frue og hele Staben mødt op for at vinke Farvel, og vi sang og raabte Korps- og Tropsraab m. m. for at udtrykke vor Taknemmelighed for den hjertelige Modtagelse og venlige Omsorg for os i Lejren.

Kl. 18 var vi i Göteborg og marcherede straks til S/S Odin, der laa sejlklar. Ved Skibet var mødt en stor Mængde op for at vinke Farvel, og vi fik mange Hilsener med til Danmark. Kl. 7 Torsdag Morgen ankom vi til København igen. Her ventede vore Forældre og modtog deres glade og lykkelige Drenge, der var taknemmelige over at have været med i „Oplevelsen“.

Lauge.

1. Odense Trop bygger Hus

Lige for Øjeblikket bestaar Troppen af 30 Spejdere; men 1. September vil den tælle 36, hvoraf kun 3 (tre) ikke maa bære Uniform. For nogle Aar tilbage var Troppen uden Fører i næsten 3 Aar, hvad der naturligvis hæmmede Arbejdet, og Troppens Styrke var da ogsaa engang nede paa 5 Spejdere (i 1929). I 1932 begyndte Troppen omtrent forfra, og siden er det stadig gaaet fremad.

Troppen har i nogle Aar haft Lokale i Allégade, for hvilket den betalte 300 Kr. om Aaret. Tropsraadet mente, at det bedre kunde betale sig

1. Odenses Orkester

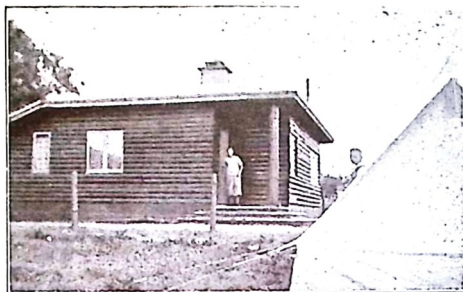
at bygge sit eget lille, hyggelige Hus i umiddelbar Nærhed af Byen og saa holde alle Møder dér.

Proprietær Christensen, Tarupgaard, var saa velvillig at overlade Troppen en Grund ved Bygrænsen ved Snapindskoven med Forbindelsesvej til Rugaardsvej. Tropsføreren udarbejdede selv Tegninger til Huset, og Søndag den 16. Juli 1933 kunde Spejderne begynde paa Huset. Troppens Spejdere har selv gjort alt Arbejdet, og dog har de ikke forsømt en Smule af deres Spejderarbejde. I Løbet af 10 Maaneder blev Hytten færdig. Hytten er 8,20 m lang, den ene Gavlside er 7,50 m, den anden 5,40 m. Hytten er pudset indvendig og bestaar af: Tropslokalet med Kamin (5,10 × 4,30 m), Køkken (2,00 × 2,75 m), Materialerum 2 × 3 m, Toilet (W. C.) (0,90 × 2,00 m) samt Entré. Der er indlagt elektrisk Lys, skænket af Fabrikant T. B. Thrige.

Nogle vil maaske indvende, at Hytten er for „flot“ indvendig; men dertil kan svares, at det Sted, hvor Drengene samles til Mødet, bør være hyggeligt og tillige være nemt at holde i Orden.

Hytten ligger 2,6 km fra Raadhuspladsen.

Troppen har laant Odense Kolonnes Musik-

Trophuset

instrumenter og har for 3 Maaneder siden dannet et Musikkorps. Troppen havde i Forvejen en Del Instrumenter. Musikkorpsen bestaar af: 1 Piccolohorn, 2 Cornetter, 2 Basuner, 1 Althorn, 1 Tuba, 1 Musiktromme, 1 Marschtromme, 1 Stortromme, Bækkener samt 2 Signalthornblæsere; ialt 13 Mand.

Den 27. Maj 1934 blev Hytten højtideligt indviet. Efter at Tropsføreren havde budt Velkommen, spillede det nyoprettede Orkester, Troppen sang derefter Flagsangen, og ved 3. Vers gled det store Dannebrog til Tops paa den 10 Meter høje Flagstang. Derefter holdt Glasmager H. C. Hansen (Tropsraadsformand) Indvielsestalen.

Ved Kaffebordet bagefter talte Divisionsraadsformand, Overlæge K. Wegge og tildelte Glasmager H. C. Hansen og Tømremester M. J. Katborg Korpsets Hæderstegn. Endvidere talte forhenværende Divisionschef, Pastor E. Johs. Poulsen; Kolonnechef, Ingeniør Steen Larsen og Tropsraadsmedlem, Tømremester M. J. Katborg.

Troppen har lige været i Sommerlejr paa

1'OdenseTrops Hus er overordentlig elegant udstyret - her ser man den flotte Kamin

Trelde Næs (27. Juli—3. August). For at kunne afholde denne maatte Troppen anskaffe 5 nye 8-Mands Telte.

1. Odense er en Trop i god Fremgang.

Skarnbasse - Familien fra Femhøjsande

Af P. Bangsted.

En Solskinsdag sidst i April krøb der paa Stien, som gaar bag det østlige Dige ved Femhøjsande, en Skarnbasse. Undertiden blev den staaende ganske stille for at nyde Solvarmen, men de frosne Lemmer trængte til at røres, og saa krøb den videre.

Dens riflede, matblaa Dækvinger var graa af aargammelt Støv; thi den var nylig vaagnet af Vinterdvalen. Fra det brede Bryststykke skød der tre spidse Horn frem, de yderste var de længste, og det korte lige over Hovedet var tyndt som en Naalespids. Hele den mærkelige „Indretning“ gav Dyret et fornemt Udseende.

Paa Vej langs Stien mødte den en stor Slægtning med blanke, blaatskinnende Dækvinger. Det var den almindelige Skarnbasse, som man kan løbe paa overalt. Den trehornede Herre krøb forbi uden at værdige Bassen et Blik. Skönt de begge havde samme Bestilling ved Renovationen, havde den ikke mindste Interesse for den blankpoleerede Klods.

Sagen var, at den store Skarnbasse ikke havde mindste Finfølelse eller Agtelse for Standen; uden Forskel rodede den i al Slags Gødning. Saa forhippet var den paa at faa Arbejde, at den ofte tumlede forvildet rundt og styrtede uden at se sig for mod alt, hvad der kom den i Vejen. Selv paa den stenede Købstadsgade kunde man se den rode rundt i Hestegødningen, uden at opnaa andet end Skuffelse.

*

Den trehornede holdt sig for god til at mænge sig med de øvrige af Standen, den var Specialist og kunde ikke tænke sig Muligheden af at arbejde i andet end den sorte, knoldede Faaregødning. Den holdt derfor til paa de tørre, sandede Marker, hvor Faarene græssede.

Da den en Dag krøb rundt i Nærheden af Stien, mødte den en af sine egne. Det var en Hun, og den adskilte sig fra Hannen ved kun at have ganske svage Antydninger af Horn.

De krøb nærmere, stødte Hovederne sammen, og den individuelle Duft harmonerede, saa Venskabet blev sluttet for Livet.

De havde hver sit gravede Hul, hvor de søgte Tilflugt, naar Vejret var daarligt, eller de trængte til Hvile, men naar Mørket sænkede sig over Jorden, kom de frem af Hullerne, og de fandt altid sammen for at nyde Livet. Hvedebrødsdage ne formede sig som en eneste nydelsesrig Dag, hvor de kun tænkte paa den lyse Side af Livet.

*

Saa kom den uundgaaelige Dag, da de blev nødt til at tænke paa det vordende Afkom, som var i Vente. Fremtiden viste, at de forstod at arbejde og ofre sig for Efterslægten.

Med dette for Øje vandrede de bort fra Stien, ud paa den nære Mark. Omtrent midtvejs mellem Stien og Skoven standsede de og krøb sindigt omkring for at finde et egnet Sted til det fælles Bo.

Der var flere Ting at tage Hensyn til. Stedet maatte ligge saa højt, at det ikke blev oversvømmet ved et Regnskyl, og Jordskorpen hverken for haard eller saa los, at den kunde falde sammen. Et andet vigtigt Spørgsmaal indtog Faaregødningen, den maatte ikke ligge for langt borte; thi der er Maade med, hvad en Skarnbasse kan præstere.

Da alt var efter Ønske, tog de fat paa Opgaven med frejdigt Mod. Arbejdets Fordeling voldte ingen Trætte; thi Hannen tog som en trofast Ægtefælle den haardeste Torn og blev aldrig træt. Hunnen begyndte Gravningen af den lodrette Brønd, og hele Natten sled de uden Ophold. Nat efter Nat gravede hun sig stadig dybere ned, medens Hannen holdt sig bag hende og skovlede den opkastede Jord med Hornene, der gjorde samme Nytte som en Greb. Han kravlede op gennem Brønden og aflæssede Jorden ved Aabningen. Efter nogle Timers Hvile i de første Morgentimer spredte han Jorddyngen.

*

En sollys Sommerdag omtrent en Maaned senere havde Brønden en passende Dybde, den var omtrent en Alen dyb, cirkelrund, og i Bunden af den laa det gule Sand. I ledige Stunder havde Hunnen benyttet Lejligheden til at jævne og glatte den nederste Del af Brønden, og nu sad den ganske stille i Sandet og frydede sig over det vellykkede Arbejde, medens Hannen langsomt krøb op med den sidste lille Jordklump. Han spredte Jorddyngen omkring Aabningen, Hunnen fik travlt, gravede et lille Hul midt i Sandet, lagde sine Æg og dækkede dem varmt til.

Det ligger nær at antage, at Dyrene holdt Sommerferie efter det slidsomme Arbejde, men det blev der ikke Tid til. Æggene skulde sikres, og Proviant samles til Ynglen, naar den kom. Hunnen blev i Brønden, der var hun nær ved de dyrebare Æg og kunde holde Øje med deres fremtidige Skæbne.

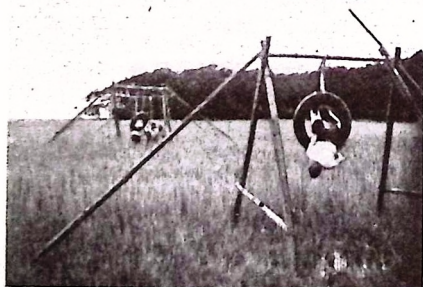
Hannen var pligtopfyldende. Aldrig drev han Tiden bort eller løb paa egne Veje. Næsten hele Døgnet rundt var han i Arbejde. Naar Solen sank

(Fortsættes Side 15)

Nu er Turneringen, som vi alle havde set hen til i mange Maaneder, allerede et Stykke af Spejderkorpsets Historie. Den er det sidste Led i en lang Kæde af vel gennemførte Korpsforetagender. De fleste af os har ikke været med før, naar Korpsset kaldte, vi har kun hørt vore ældre Kammerater tale om Kuduhornsløbet, Gravenshovedlejren og den navnkundige Ermelunds-Jamboree. Vi var derfor meget stolte over, at vi nu havde faaet Lov til at repræsentere vor Division i en Turnering, hvor Patruljer fra hele Landet skulde mødes under Ledelse af Korpssets Mænd, — som vi ellers kun kender af Omtale. Jeg vil straks sige, at vi ikke blev skuffet, — hverken af Turneringen, Kammeraterne fra de andre Divisioner eller „Korpsledelsen“. Jens Hvass var en storartet Leder af hele Foretagendet, og Ove Holm og Tage Carstensen var energiske og retfærdige Dommere. Det var morsomt at se disse Folk, der selv har været Spejdere som Dreng for mange Aar siden, men som stadig gaar i den brune Bluse og „leger med“ saa godt som nogen.

Man kan ikke paastaa, at vi havde godt Vejr under Turneringen. Da vi var vel ankommet (i store Busser) til Turneringspladsen og var blevet budt Velkommen af Jens, begyndte Regnen at styrte ned, og eftersom det blæste godt i For-

LANDS-PATRULJE-TURNERINGEN

vejen, havde vi det største Besvær med at faa Teltet rejst. Vi blev i alt Fald gennemblødt — for første Gang. Den store Strandeng, som vi havde faaet Lov at benytte, var mildest talt fugtig. Og hvad den ikke var, det blev den. Ove Holm takkede ved en senere Lejlighed Godejeren for den ideelle Lejrplads; det maa vistnok have været en fin Høflighed fra Ove Holms Side. Naar, vi druknede jo ikke, og vi havde rigelig Halm at ligge paa om Natten, saa vi klarede Vanskelighederne fint.

Hovedbegivenheden var Hiken, — det er Engelsk og udtales Hajken, naar man vil være korrekt. De fleste kaldte den Hikken. Hvad det egentlig betyder, var der vist ingen, der vidste, maaske med Undtagelse af Jens Hvass og Dommene. Vi drog af Sted med alt vort Kluns og maatte saa selv finde en ny (og bedre) Lejrplads. Det lykkedes hurtigt, og saa delte vi os i Smaagrupper for at løse en Mængde sæere Opgaver. Først var det vist Meningen, at vi skulde tage til Skelskør for at faa en Check indløst (vi fik 8 Kr. paa en Check, og andre Penge maatte vi ikke bruge), men det mente vi, var unødvendigt, eftersom Købmanden gladelig gav os de otte Kroner. Vi havde nu særdeles god Tid til de andre Opgaver. Vi skulde tælle Tagstenene paa en gammel Gaard, regne nogle Afstande ud, finde en Mindesten og skrive Indskriften af, tegne en Kortskitse, riste en Kartoffel i Gløder — og forskellige andre Ting. Endvidere havde vi faaet en Liste over 20 Ting, vi skulde finde. Det meste var meget let, saasom Agern, egerngnavet Kogle, Røllike, Hestesko-som, Blåretang, Skeletdel, Dyrebønner, Muslingeskal, Askefrugt, Ædelgran og Brombærranke, men vi havde Vanskelighed med en Porfyr. Vi kendte alle en Bjergfyr, men ingen af os kendte en Porfyr. Det viste sig ogsaa senere at være en Stenart. Noget i Tvivl var vi om et „Tagrør“. Forlangte de mon et Nedløbsrør fra en Tagrende eller et Siv. Vi valgte Siv, som ogsaa var rigtigt. Men der var en af de andre Patruljer, som var saa energisk, at den baade kom med et gammelt Zinkrør og et langt Siv. — Vi sov

ØVERST TIL VENSTRE

Ikke alle havde lige let ved at klare Eggetræet. Denne Metode var nu særlig upraktisk.

ØVERST TIL HØJRE:

Selv om Aaen ikke havde rivende Strøm, maatte man holde Tungen lige i Munden. De, der faldt i, blev uhjælpe ligt til Grin.

NEDERST TIL VENSTRE

Naar man tænker paa, at disse Automobilringe var op-hængt over en Sump, forstaar man, at det saa morsomt ud, da Spejderne var kommet igennem Ringen.

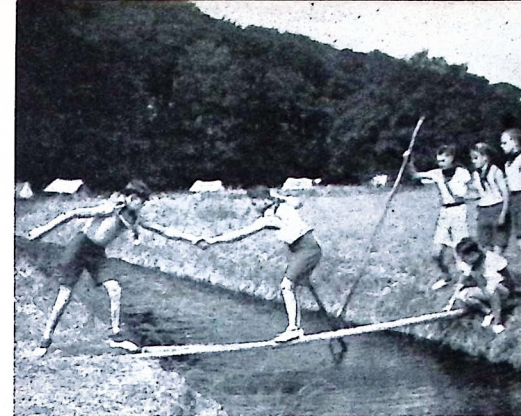
NEDERST TIL HØJRE:

Den sejrende Patrulje, Ulvene, fra 2. Aarhus Trop faar af Jens Hvass overgivet Baden-Powell-Standeren.

storartet om Natten, idet vi havde lagt os i Læ for Storm og Regn. Lørdag Formiddag gjorde vi de sidste Opgaver færdige, skrev Rapport og lavede en dejlig Middag, inden vi atter meldte os tilbage i Lejren. Her gik det nu løs med Enkeltmandsopgaverne, der var morsomme. Det var ikke saa vanskeligt, eftersom vi selv maatte dele Opgaverne mellem os. En kastede med Redningsreb og gjorde Forsøg paa at kaste en stor Redningskrans, — men det var vistnok umuligt at kaste den ud til „den druknede“, der laa temmelig langt ude i Vandet. For Resten var Vandet kun en Meter dybt, saa det havde været lettere at løbe derud. En skulde binde 4 Reb af højst forskellig Tykkelse sammen og ved Hjælp af dem gaa i Armene fra et Træ til et andet. Man maatte altsaa først klare op og gøre Tovet fast. Det lykkedes for vores Mand, men der var nok flere, som faldt ned, fordi de ikke kendte et Flagknob.

Saa var der ogsaa Samariteropgave, Teltrejsning (temmelig vanskelig, naar man er alene), Lugte-, Smags- og Føleopgave, Elektrikeropgave og Savning af en Træstamme. Det var den mest nederdrægtige og uegnede Sav, Ledelsen havde givet os til det Job, — og det varede meget længe, før jeg fik masen mig igennem. Endelig var der Stenkast mod en Benzindunk, som laa 15 m ude i Vandet. Det var nu heller ikke let at ramme den.

Efter at vi havde spist, startede vi til Forhindringsløbet, som var nogenlunde skrappt, vi forceerede en Aa ved Hjælp af nogle Stager, som vi ikke havde Tid til at bygge en rigtig Bro af, der var et gammelt Egetræ, som vi alle skulde kravle over, — altsaa ikke helt over, men vi skulde op i det og imellem to svære Grene for at klare ned paa den anden Side. Vandforhindringen var noget indviklet. Det gjaldt om at ro en Baad ud til en anden Baad og derfra at bjerger en Dukke, som laa i Vandet. Der var en meget stærk Strøm, som tog i Baaden, saa det var ikke saa let, men saa fandt vi paa at staa af og trække Baaden, og det gik udmærket. Til sidst løb vi over en Sump og kravlede igennem nogle

Automobilringe, som var ophængt i forskellig Højde. Det var ikke svært, men saa vist ganske morsomt ud, for Tilskuerne lod til at more sig.

Turneringen omfattede endvidere en Del saakaldte Fritidsopgaver, hvoraf særlig Pottemagerarbejde var en god Idé. Der var ogsaa en interessant Signalementsopgave, hvor vi blev stillet overfor nogle Klæder, som laa paa Stranden. Man maatte formode, at Ejermanen var druknet, og saa gjaldt det om at finde ud af, hvem og hvad Manden var. En Slutningsopgave var meget vanskelig, fordi Sporene var regnet bort.

Under hele Lejrperioden løb der en Lejrssports- og en Turn-out-Konkurrence.

Alt i alt var det en vældig afvekslende og fornøjelig Turnering, og lige til det sidste var det ikke til at sige, hvem der havde de bedste Chancer. Derfor var Spændingen stor, da Ove om Søndagen, — efter at vi havde ventet meget længe paa Dommene, der sad og regnede — oplæste Resultaterne.

Da den pragtfulde Stander med Baden-Powells Tegning og Signatur blev overrakt 2. Aarhus Trops Patrulje, lod der et drønende Bifald, og vi var alle klar over, at Ove havde Ret, naar han sagde, at de bedste Folk havde sejret.

Patrfr.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen
(Fortsat).

Det var Aarsagen til, at Doktor Barry ikke spiste Pølser, stegt ved Brændeild, men spiste til Middag ved et blankpoleret Maghognibord, hvori gamle Solvstager og Vaserne med Roser og det fine Porcelæn og de skønne slebne Romere spejlede sig.

Doktor Maintree fortalte ikke sin Kone Aarsagen til, at han havde bragt en af Lejrdeltaerne med til Middag. Han fik hende til at tage et Glas Portvin og førte hende langsomt til hendes Stol ved Kaminilden. Han tændte ikke Lyset, men lod Stuen være oplyst af Brændeilden, medens det hemmelighedsfulde, blaa Tusmørke krøb ind ad de aabne Vinduer. Han røg en Cigar, og Doktor Barry røg en hel Pibe i Tavshed. Saa talte den gamle Mand:

„Det er mærkeligt, at De netop skulde komme i Aften og bringe os Nyheder om Brian — thi i denne Uge har vi stedse tænkt paa ham. I denne Uge for ti Aar siden mistede vi ham. I Overmorgen er det hans Dødsdag.“

Saa begyndte Doktor Barry at tale. Han talte længe, idet han erindrede flere og flere Enkeltheder om den fornojelige Mand, han havde lært at kende ved Marne. Da han holdt op, talte de gamle — men mest om Brian som Dreng om alt deres Haab for hans Fremtid. „Vores eneste Søn,“ sagde Doktor Maintree, „den sidste af vor Slægt. Naar jeg dør, er der ikke flere af vor Familie.“

„Jeg troede, De havde en Datter —“ sagde Doktor Barry.

En smertelig Skælven gik gennem de to gamle.

„Ja,“ sagde Doktor Maintree, „hun forlod os for at gifte sig med en Mand, som jeg vidste var en slet Person. Jeg blev vred og behandlede hende haardt. Og da jeg vilde tilgive hende, var det umuligt at følge hendes Spor. Jeg tror, hun døde i Udlandet.“

„Ja, bare vi havde haft Dorothy,“ sagde Fru Maintree mildt, „maaske kunde hun have faaet en lille Søn, der kunde vokse op i Brians Sted og blive vor Alderdoms Glæde! Forsynet har behandlet os haardt, Doktor Barry.“

„Hys! min Kære,“ sagde den gamle Doktor og lagde den ene Haand paa hendes Knæ. „Herren

gav, Herren tog, Herrens Navn være velsignet!“

Doktor Barry blev meget fristet til at afsløre den Hemmelighed, han var kommet for at bringe, men han vidste, at Tiden ikke var moden endnu. Brian skulde blive gode Venner med sine ukendte Bedsteforældre, før han skulde opdage, at han saa snart maatte opgive sine nye Venner, Danny og Ulven; og de to gamle skulde først se det værdifulde i Brians Karakter, før de opdagede, at han var af deres eget Kød og Blod.

Lejrfolkene blev inviteret til at blive — saaledes som Doktor Barry havde haabet. Ved taktfulde Manøvrer fik han „Rocky“, (som de alle kaldte ham) til at gøre good-turns for Fru Maintree eller til at vise deres Værtsfolk sin Færdighed i at klatre, bokse og svømme; disse morede sig og talte om den dygtige, lille Fyr, der i den Grad lignede deres egen Dreng. Ja, Doktor Barry fandt dem en Dag i dyb Samtale, mens de gik op og ned ad Terrassen, som var det et Skibsdæk, med Hænderne paa Ryggen, idet Brians bare Ben prøvede at holde Trit med den gamle Mands lange Lemmer. Doktor Maintree fortalte Historier fra Søen, og Brian slugte dem.

Der gik to Dage. Det var 10-Aarsdagen for Lieutnant Brian Maintrees Død. Men Doktor Barry hentydede ikke til det, da han saa Doktorrens og hans Kones gamle, modige Ansigter.

Den Aften sad han ved Lejrbaalet. „I Morgen skal vi hjem,“ sagde han.

„Uh,“ raabte Brian i pludselig Skuffelse. „Nej, nej, vi skal ikke hjem i Morgen; jeg vilde gerne blive her altid.“

„Er du saa glad ved at være her, Rocky?“ spurgte Doktor Barry smilende.

„Det er de bedste tre Dage, jeg har haft i mit Liv. Doktor Maintree vilde i Morgen vise mig alle sine Kuriositeter, og Fru Maintree siger, hun vil savne mig til at klippe alle de visne Roser af, til at fange Sneglene og — meget andet.“

„Ja,“ sagde Doktoren og dampede løs paa sin Pibe, „alt godt maa have en Ende, ved du Rocky!“

„De vil vel ikke sende mig tilbage til London?“ Der var en fortvivlet Tone i Brians Stemme, og han stirrede gennem Ilden med et spændt Udtryk.

„Nej,“ sagde Doktor Barry. Han rejste sig op og gik henimod Huset, for han vidste, at Tiden var moden, og i hans Brystlomme hvilede det lille „Ny Testamente“.

(Fortsættes).

Skarnbasse-Familien

(Fortsat fra Side 11).

i Vest, kom han frem fra Brønden og kravlede rundt paa Marken for at finde Faareknoldene. Vejrede hans fine Lugtesans noget særligt attraaværdigt, aabnede han Dækvingerne og fløj brummende mod Maalet, stødte Hornene i Gødningsklumpen og vred Pillerne fra hinanden. En for en slæbte han dem over den ujævne Mark til Brøndaabningen.

Undertiden bar han Pillen paa Hovedet, men blev Byrden for tung, lagde han den og trak den baglæns efter sig. Pillens Længde var i Reglen større end Brøndens Diameter, hvorfor han maatte vaage over, at den kom lodret ned. Ogsaa det vidste han Raad for, idet han omklamrede den sorte Tingest med Forbenene, trykkede den tæt til sig og kravlede ned i Dybet. Om trent midtvejs nede standsede han og stillede den saa betænksomt, at den blev siddende i skraa Stilling som en Bro.

Naar flere Piller var stablet paa Broen, begyndte det egentlige Arbejde. Han køb rundt paa den haardt belastede Bro for at forvise sig om, at det hele laa fast og sikkert, stødte saa Panden mod Midten af den øverste Pille, stemte de korte kraftige Ben mod Brøndensiden og trykkede til. Pillen kilede fast paa Spidsen af Hornene, og med Forbenenes Armskiver, der er skarpe og tandede som Savblade, sonderdeltes den. Stumperne dryssede ned til Hunnen, som gav dem en ny Omgang. Hun stødte og findelte det med Hovedet, æltede det lagvis til en grødlignende Masse og stampe det fast med Benene. Naar den sidste Pille var forarbejdet, krøb han op efter en ny Forsyning.

*

En hel Maaned hang de trofast i med Arbejdet, og lidt efter lidt dannedes der en Pølse saa tyk og lang som en Finger. Hunnen, der stadig sad i Bunden af den mørke Brønd, nød med Velbehag det prægtige Bagværk, som samtidig skulde tjene til Føde for Larverne.

Hannens Indsats i Foretagendet var ikke ringe, knap fik han Tid til i Ny og Næ at sluge en Bid. Hele Natten var han travlt beskæftiget med at skaffe Proviant, og taalmodigt sad han i det snævre Rør og malede Brødet til Mel. Samtidig maatte han som Overhoved for Familien værgе Hjemmet. Det hændte nemlig flere Gange, at en Løbebille, lokket af Duften fra den dejlige Pølse, forvildede sig ned i Brønden. Hunnen for som en Furie over den, trampede den ned i Gødningen og indlemmede den i Brødet. Men var Hannen i Nærheden, skulde han nok vide at holde Justits.

En Nat, da han slæbte Gødning til Brønden, blev han overfaldet af nogle store, brune Myrer, som var ude paa Rovtogt. Takket være det haarde Panser om hans svære Krop, hans uhyre Kraft og sejge Modstand, blev de nødt til at opgive Kampen.

I flere Timer gik hans lille Frue stundesløs rundt i Brønden, sørgende over hans Fraværelse. Hele hendes Liv og Velfærd og Ynglens med afhang af hans Hjemkomst. Da hun langt om længe hørte hans kendte Kravlen ved Brøndaabningen, løftede hun Hovedet af Glæde.

Alt var nu rede til at modtage de smaa og sikre dem en sorgløs Tilværelse, og for Hunnen var der ogsaa rigeligt i den ene Ende af Pølsen.

Men for Hannen var Livets Opgave løst. Trofast havde han delt ondt og godt med sin Mage, men nu var han opslidt og træt til Døden. Langsomt krøb han op gennem Brønden og fortsatte ud over Marken. Der fandt han omsider et Skjulested, trak Benene ind under sig og blev liggende ganske stille, til Døden kom.

*

Hunnen blev siddende paa Pølsen, nu var hun Enke. Hendes eneste Bekymring var, hvorledes Børnene vilde arte sig. Stor Glæde betog hende ved at høre deres svage Rumsteren, i Timevis sad hun stille og lyttede. En Morgenstund udløstes Spændingen. Pølsen under hendes Ben blev levende, og saa brød de frem, skinnende blanke og livlige. Med moderlig Omhu snusede hun rundt om de smaa, nippede lidt Snavs bort hist og her og frydede sig ved deres kaade Kravlen.

I Løbet af Dagen blev det snævre Rør for trangt for Børneflokken, og Moderen, som det meste af sit korte Liv ikke havde været udenfor Hjemmet, blev revet med af Børnenes støjende Forsøg paa at forcere Opgangen.

Da Mørket sænkede sig over Jorden, kravlede Børnene med Moderen som Fører op gennem Brønden. Hun fulgte dem ud over Marken, og de satte straks Kursen mod Faareknoldene.

Med Fornøjelse lagde hun Mærke til deres ivrige Faren rundt og forstod, at de nu havde alle Betingelser for at kunne klare sig Resten af Sommeren. De var sunde og bjergsomme, og hun glædede sig over deres Evne til at spore Faaregødningen, og den spæde Brummen, naar de med vidt udspilede Vinger fløj omkring, lod for hendes Øren som dejlig Musik.

Nu var hun gammel og stiv i Lemmerne. Børnenes Tilsynekomst havde livet hende svært op, men hun mærkede Livskræfterne svinde, og for ikke at forstyrre Børnenes Glæde ved Livet lignede hun stille bort for at lægge sig til at dø. Et opofrende Liv var Slut.

Er Jægere Naturskændere?

Paa Spørgsmaalet: „Er Jægere Naturskændere?“ vil jeg svare Ja. Den Maade, som de i Øjeblikket prøver at faa Kragerne udryddet paa, synes for mig at være raa, for der er ogsaa en Del Maager og Raager, der falder for Kragerens Gift. Og saa er der Ræven. De færreste kender noget virkeligt til Ræven, for de kender ham kun fra Billeder og Fabler, Eventyr og Vittighedsblade, hvor han saa godt som altid figurerer paa en — skal vi sige — mindre nobel Maade. Hvis Mikkell en Julidag, naar Kornet staar højt, klods op til Bondegården, sniger sig frem og bortsnapper et Par dejlige, slagtefærdige Kyllinger, ja, saa er Hundred og eet ude. Her gælder ingen Undskyldning! Hønsene er Bondens retmæssige Ejendom. At Mikkell har en stor Børneflokk med sultne Maver dér ude ved Brinken eller i Kæmpehøjen, skænker man ingen Tanke. Han skal dø, blot man kan faa Ram paa ham. Eller naar han overlister den rugende Graaad eller Fasan, eller han kvæler den sidste Killing i Harekuldet, det er ligeledes halsløs Gerning. Der udlægges Gift og lures med Muskedonner — Mikkell maa og skal dø. Hvem regner med formildende Omstændigheder? At han til de fleste af Aarets Tider ernærer sig skikkelig af Mus og Oldenborrelarver og andre smaa Skadedyr, som ligger Landmanden og Skovejeren til Byrde, tænker man ikke paa. Og nu Krigen, som bliver ført mod Egern. Adskillige Pattedyr og Fuglearter staar ikke til at redde, men meget vilde være vundet, om den danske Jæger vilde kaste sit værdifulde Lod i Vægtskaalen til Gunst for Bevarelse af dansk Fauna, hvad enten denne eller hin Art skulde forekomme ham „skadelig“.

F. V. L., Farum.

SIDSTE MELDING. (Gustav Biering: Sidste Melding. 2,00 hft. 2,50 kart. Gyldendal).

Gustav Biering er et nyt Navn, men allerede kendt og afholdt af mange Drenge Landet over. Debutbogen fra forrige Aar „Den blaa Konvolut“ fik stor Anerkendelse og er blevet meget læst.

„Sidste Melding“, som nu foreligger, vil uden Tvivl ogsaa tiltale det Publikum, der af en Bog kræver baade Friskhed og Spænding, og at der hele Tiden sker noget. Det er en selvstændig Fortsættelse af „Den blaa Konvolut“. Jack og John er nu blevet en 17—18 Aar. Hver med 1000 Kr. i Lommen drager de af Sted, den ene pr. Leksusdamper til Island, den anden pr. Flyvemaskine til Grønland. Men da John en Dag hører, at Vennen er blevet bortført, sætter han bogstavelig talt Himmel og Jord i Bevægelse for at eftersøge ham. Om det lykkes, skal jeg lade usagt.

NICO SOM OPDAGER. (E. Gredsted Møller: Nico som Opdager. 1,50 hft. 2,00 kart. Gyldendal).

Forrige Aar debuterede Else Gredsted Møller med en udmærket Pigebog „Lille Joan“. I Aar har hun skrevet for Drengene, især for dem, der holder af det morsomme og det spændende. Bogen hedder „Nico som Opdager“. Det er ikke saa lidt, der hænder for Nico. Først flygter han fra et Hittebarnshjem, saa bliver han adopteret af en gammel Skipper og kommer ret hurtigt ind som Hjelper ved Politiet, hvor han udfører en stolt Gerning som Opdager af nogle Falskmøntnere. Han bortføres, efterlyses, kommer igen, faar Ducor og er atter lige ved at blive rovet fra sin Adoptivfader.

KONGE FOR EN MAANED. (Percy F. Westermann: Konge for en Maaned. 2,00 hft. 2,50 kart. Gyldendal).

Mon ikke der rundt omkring i Verden, hvor Percy F. Westermanns Bøger er trængt frem, sidder adskillige Beundrere, som godt kunde lide at tale med ham eller rettere blot lytte til hans Fortællener. Saa meget har han oplevet, og saa godt fortæller han i hvert Fald i sine Bøger, at det skulde være mærkeligt, om han ikke ogsaa var livlig og underholdende i sine Stuer. Den nye Bog „Konge for en Dag“ handler om en forhenværende Kadet, der tager imod det ikke helt almindelige Tilbud om at paatage sig det farefulde Hverv som Konge over Trentovia for en Maanedsgage af 20,000 Pund. Allerede paa Vejen dertil bliver hans Flyvemaskine udsat for Attentat, og da han kommer til Staten, bryder det rigtig løs. Oprør og spændende Oplevelser vælter ind over ham.

EN INDIANERFORTÆLLING. (Edward S. Ellis: I Wigwam og ved Lejrbaal. 1,00 hft. 1,50 kart. Gyldendal).

„I Wigwam og ved Lejrbaal“ handler om de samme to Drenge, som optraadte i Ellis' sidste Bog „Det tabte Spor“.

Wo ist der älteste Baum der Erde? Der grösste und älteste Baum der Erde befindet sich angeblich im amerikanischen Sequoia-Nationalpark und heisst „General Sherman Sequoia-Baum“. Messungen, die vor kurzem durchgeführt wurden, ergaben, dass er eine Höhe von 81,61 Meter und um Boden einen Umfang von 26,84 Meter hat. Ist er höher als der Turm eurer Pfarrkirche? Seinen Umfang können gerade noch 17 Männer umspannen. Ein zweiter, ebenso bekannter Baum, der in Kalifornien „General Grant-Baum“ genannt wird, ist unten breiter, hat aber nur 90 Prozent des Rauminhaltes des „General Sherman-Baumes“. Er ist wahrscheinlich älter als jener, dessen Alter auf zumindest 4000, von manchen Forschern sogar auf 5000 Jahre geschätzt wird.

Under en voldsom Torden-skylle forleden i Geelong i Australien blev en Dam, der tilhørte Mr. E. W. Littlejohns, fyldt med Karper!

The Venture is a new Braille Magazine for Blind Boy Scouts and Girl Guides. The cost of production has been shared by the National Institute for the Blind with the Boy Scouts and Girl Guides Associations. The Institute is responsible for the publication, the magazine being edited on the Guides' side by Miss Jean Robinson, a blind Guider who is a member of the Institute Council, and on the Scouts' side by Mr. W. J. Merridan, Scoutmaster of the 28th Croydon (Royal Normal College for the Blind) Troop. Its sale abroad is being pushed so that it may serve as a link between the blind Scouts and Guides in all countries.

En 47-aarig engelsk Sømand, James Willis, der var om Bord paa en engelsk Lastdamper, blev for nogen Tid siden skyndsomst indlagt paa et Sygehus i Los Angeles. Han var pludselig blevet alvorligt syg, og man gjorde nu den overraskende Opdagelse, at Willis lige siden Verdenskrigen, da han var med i Frankrig, har gaaet rundt med en Kugle i Hjernen. Kuglen blev heldigt fjernet ved en Operation, og hans Helbredelse skrider rask fremad.

I et Bibliotek i Berlin findes der en Bibel, der er trykt paa Palmeblade. I Vatikanets Bibliotek i Rom findes der en anden Bibel, som vejer en kvart Ton. Og endelig har man i Bodleian Biblioteket i Oxford en Bibel, der er saa lille, at den lige akkurat kan være inden i en Valnøddeskal.

Det er en almindelig Antagelse, at Sneen er noget af det mest hvide, som tænkes kan. Men det er ikke altid saaledes. I forskellige Dele af Verden har man fra Tid til anden iagttaget Fænomener som rød, gul, blaa og grøn, ja, endogsaa sort Sne.

Kørelæreren: —
„Pas nu paa, saa skal jeg lære Dem, hvorledes man bakker!“

Der er kommet et nyt Kamera frem til Optagelse af levende Billeder. Det er saa hurtigt, at det varer to Minutter at vise de Billeder paa Lærredet, som Apparatet optager i Løbet af et Sekund. Kameraet er demonstreret i London for nogen Tid siden. Det er forsynet med mange tekniske Finesser og er skabt af Kodak-Selskabet i Samarbejde med Western Electric. Det er i Stand til at tage 2500 Billeder paa et Sekund eller 150,000 i Minuttet.

Ved Mar del Plata i Argentina anvender man med Held en ejendommelig Fiskemetode. Man trawler fra — Hesteryg. Fiskerne arbejder to og to. De har spredt Nettene ud mellem sig og galopperer saa frem og tilbage i Vandet.

Skipper Clements Trop, Aalborg.

Troppen har fortsat sit Arbejde med at ud-danne de nye Spejdere, hvoraf 15 har taget 2. Kl.s Proven. Der har været afholdt de ugentlige Patruljemoder samt Tropsture og Møder. Ligeledes har der været Week-end Ture til Binderup-hytten og andre Steder. Troppen har deltaget i Bøgegrendagen og Divisionens Foraarsturnering i Aalborg. Midt i August begyndte Arbejdet igen med Week-end Ture til „De tavse Mænds Dal“ og Madum Sø. I Efteraaret skal alle have taget 40 km Pladen. I Løbet af Efteraaret begynder smaa „Kursus“ i Børstebinding, Madlavning, Tovværksarbejde og Brug af Kort, endvidere lidt Forstehjælp.

Lejrsparekassen og Biblioteket aabner til Oktober. I November afholder Troppen en stor Fest.

Desværre rejste to gamle Assisterter fra Byen i Foraaret, Svend Elsoe, der har modtaget Divisionens Fortjenstmedalje og Bernt Hansen, der fik Korpsets 10 Aars Hæderstegn. Troppen holdt 15 Aars Fødselsdag 1. Marts, Tropsføreren har til Oktober ledet Troppen i 15 Aar og holdt i August 25 Aars „Jubilæum“, idet han da for første Gang kom i Berøring med Spejderarbejdet og „scouted“, som man da kaldte det, i Byens Anlæg.

Troppen tæller pr. 1. August 24 Mand i tre Patruljer. 1. September oprettes en Ulveflok.

1. Frederiksberg Trop 1924—1934.

Jamboreen paa Ermelundssletten i 1924 gav 3 gamle Spejdere, der deltog i denne, den Tanke igen at oprette en 1. Frederiksberg Trop, og disse 3, Henning Nielsen, Erik Andersen og Carlo Seerup, fik det arrangeret saa hurtigt, at Troppen allerede den 24. September kunde holde Stiftelsesfest i eget Tropslokale, et gammelt Magasinloft over en Hestestald, der tilhørte Tropsraadets Formand, Vognmand Nielsen.

Allerede i den første Sommer, 1925, kunde Troppen holde Sommerlejr ved Lragsholm med 3 nye Telte og 21 Spejdere, 1927 deltog Troppen i Jublo-Lejren i Stockholms med 24 Drenge, 1929 var alle Troppens Førere og 8 Spejdere til Jamboree i England, og endelig i 1931 paa stor Vandretur i Tyrol. Desuden blev der hvert Aar holdt Sommerlejr i Danmark.

Ved Udstillingen i København 1928 vandt Troppen 2. Præmie for Tropsudstillinger og samme

Aar tog den Sejren hjem i Divisionens Kurérlob, hvilket gentog sig ved de senere Kurérlob, saa det nu ligefrem er blevet en Tradition.

I 1931 overtog den nuværende Tropsfører Poul Henning (ogsaa kaldet P. H.) Troppen, og det er glædeligt at se det Arbejde, der bliver gjort for at holde Troppens gamle Traditioner i Ære; ogsaa i Konkurrencer klarer Troppen sig pænt, bl. a. vandt den 1. Københavns Divisions Natløb for alle Divisionens bedste Tropper.

Alle daarlige Spaadomme til Trods gaar 1. Frederiksberg Trop, der nu bestaar af 45 Spejdere og 20 Ulve, stadig fremad under den gamle Stander.

4. Aarhus Trops „ungarske“ Lejr.

Det er en udmærket Idé at invitere et Par udenlandske Spejderkammerater med i Sommerlejren. Flere og flere Tropper har prøvet den —

Vodor og Berci ved det ungarske Flag

med fortræffeligt Resultat. En 4. Aarhus-Spejder fortæller nedenfor om Sommerlejren paa Samsø.

— Samsø-Lejren 1934 vil altid blandt Deltagerne blive omtalt som den Sommerlejr, hvor Ungarerne var med. Bekendtskabet stammede fra Jamboreen sidste Aar, og i Vinterens Løb blev der udvekslet en Del Breve, og da vi hørte, at

vore to Kammerater i Ungarn agtede sig til Danmark, inviterede vi dem selvfølgelig med i vor Sommerlejr.

De kom altsaa ogsaa, og at det blev nogle ufor-glemmelige Dage baade for vore Gæster og for Troppens Spejdere, er en Kendsgerning. Den ældste hed André Vodor og er Lærer ved en stor Skole i Budapest og samtidig Redaktør af de ungarske Spejders „Spejdernes Magasin“, hvortil han hyppigt sendte Artikler om danske Spejdere og dansk Lejrlev. — Det siger sig selv, at vi gjorde os Umage, for at Lejren hele Tiden var i Orden, saaledes at Vodor fik et godt Indtryk af en dansk Spejderlejr.

Den lille Ungarer hed Kiss Bertalan, dagligt kaldet Berci, en vældig kvik og flink Dreng, der ivrigt deltog i alle Konkurrencer og Lejrarbej-der. Dette resulterede i, at den Patrulje, han arbejdede sammen med, af Hensyn til ham, maatte benytte et Slags „Jamboreesprog“ ledsaget af de nødvendige Tegn og Gebærder; det var vældig morsomt (og lærerigt!).

Dagen efter at Ungarerne var kommet, ven-tede der dem en glædelig Overraskelse: Der var i Nattens Løb blevet rejst en rigtig ungarsk Flag-stang, og samtidig med at Dannebrog gik til Tops paa vor Stang, hejste Berci sit Lands Flag. De var naturligvis begge rorte og glade over dette Tegn paa, at vi vilde, de skulde befinde sig godt hos os.

De to Spejdere blev hurtigt populære blandt alle Troppens Spejdere, ikke alene fordi de for-ærede os alt det Steppegræs og alle de Mærker og Naale; men navnlig paa Grund af deres Ven-lighed og gode Humør.

Vi Jamboreedeltagere fik en Slags Revanche for alt, hvad vi havde „lidt“ ved at spise Paprika og Spaghetti i Ungarn; thi at se Vodor og Berci „spise“ Havregrød var et kosteligt Syn, den kun-de de ikke faa ned; men derimod lærte vi dem at spise Rødgrød, selvom de ikke lærte at udtale de bløde d'er rigtigt.

Selvfølgelig prægedes Lejren af Besøget, men den forløb alligevel, efter Vodors indtrængende Ønske, programmæssigt: Vi havde vort Oriente-ringsløb, Konkurrencer i Spejderidræt og fri Idræt, en ualmindelig vellykket Vandretur Samsø rundt med Natophold paa Brattingsborg, og end-og-Sejltur i øsende Regnvej, men derfor ikke mindre vellykket, til Kyholm og Hjortholm.

Med Undtagelse af den ene Dags Regn havde vi straalende Vejr hele Lejrperioden.

Lejrbaalene var selvfølgelig særlig festlige i Aar, og vi gennemførte for første Gang kun at synge danske Sange ved Lejrbaalene, d. v. s. en Aften glædede vi vore Gæster med, at to Jambo-reedeltagere sang den ungarske Spejdermarch

samt en Folkevisse paa ungarsk. Det var en ual-mindelig god og oplevelsesrig Sommerlejr; men det bedste var, at vi sluttede et varigt Kamme-ratskab med to fremmede Spejdere, og vi haaber sikkert alle engang at kunne besøge Vodor og Berci i Budapest.

F. E.

Rønne Trop.

Under Ledelse af Boghandler Hans Steffensen gaar Rønne Trop støt fremad. Troppen har nu henvend 60 Spejdere. Ved Nytaarstid var der kun 20 Dreng.

Der arbejdes stadig meget for at skabe Inter-esse for Spejderbevægelsen paa Klippeøen.

Tarm Troppen bygger Hus.

Vestjysk Kostskoles Trop har indviet et smukt Troppshus ved Ringkøbing Fjord med en pragt-fuld Udsigt over de mange Fugleøer.

Hytten ligger godt isoleret, da den ligger 4 km fra nærmeste By, 3 km fra Hovedlandevejen og ca 1,2 km fra nærmeste Gaard.

I Hytten findes en stor Pejs, som kan bruges til Kogested. Der er Plads til 20—25 Personer, altsaa glimrende egnet til Troppssommerlejr.

Alle Oplysninger kan faas hos: Troppsføreren for Vestjysk Kostskoles Trop, Tarm.

Benyt

Slangerup- Banen til Udflugterne!

I LEJREN

bor kun bruges

WOLFF & ARVÉs

**Leverpostej - Kødretter - Fiske-
boller og Bayerske Pølser.**

FAAS HOS ALLE KØBMÆND

Redaktøren siger -

FOR SENT

Dette Nummer af Bladet udkommer noget for sent, fordi Referatet med Billeder af Lands-Patrolje-Turneringen nødvendigvis skulde med.

FORSLAG

Der er en Læser, som har foreslået, at Siderne i Magasinet skulde nummereres fortløbende hele Aargangen igennem i Stedet for, at hvert Blad begynder med Side 1. Det er naturligvis lettere at finde noget, man søger senere, efter at Aargangen er indbundet. Imidlertid vil jeg ikke indføre denne Reform, med mindre der er adskillige andre Læsere, som ønsker den. Altså, er det et almindeligt Ønske?

GOD IDÉ

3. Absalon Trop har lanceret en god Idé. De arrangerer week-end-Ture „ud i det Blaa“ og inviterer Spejdernes Skolekammerater med. Hver Tur koster kun 125 Øre, og der sker naturligvis en Mængde. Der er sikkert mange Dreng, som faar Lyst til at blive Spejdere efter at have været med ude i det Blaa.

GAMLE BLADE

Jeg har en Køber til Magasinet for Oktober, November, December 1927 og Januar og Februar 1928. Samme Spejder har selv til Salg et større Antal forskellige Numre fra de sidste 6 Aargange.

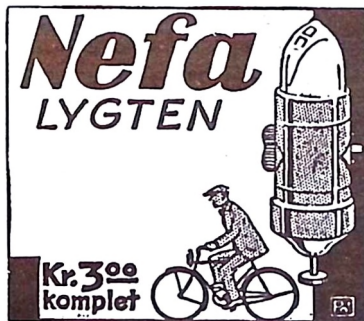
EFTERLYSNING

Hvis en af Jer er i Besiddelse af et Eksempel af 3. Bind af E. le Brian Martin: „Admiralens

Dreng“, eller evt. alle tre Bind i et samlet Omslag, har jeg en Køber hertil. Bogen bedes indsendt til Korpskontoret med Opgivelse af Pris.

Bedste Spejderhilsen!

Tage.

KROG's Køreskole

Gyldenløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig, reel Undervisning garanteres.
6 nye 2-Personers Sportsvogne.
Helt Kursus Kr. 50. Prøvetime gratis
Biler udlejes uden Fører

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**
Gudenaavej 4 Telf. C. 9742

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 80, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Syv spændende Dage

En virkelig Oplevelse, fortalt af Pastor C. M. Sheldon.

Sommeren 1914 trængte jeg haardt til lidt Ferie og tog derfor med Glæde mod en Indbydelse fra en gammel Studiekammerat til at tilbringe et Par Uger hos ham i „Den brogede Ørken“ i Nord-østarizona.

Denne Ørken er et af de mærkeligste Landskaber her paa Jorden. Colorados store Canyon, en Revne i Jorden over 300 km lang, 20 km bred og 1½ km dyb, skærer sig igennem en Del af denne brogede Ørken. Ca. 150 km Syd for denne Kæmpeafgrund er der en mindre Revne i Jorden, der kaldes Djævel-Canyon.

Rider man gennem Ørkenen, støder man pludselig uden Advarsel paa denne store Kløft, hvis Sider er fuldstændig lodrette, og hvor der kun hist og her er farlige Stier, man kan komme ned ad.

Den lille Colorado-Flod løber gennem dette vulkanske Land og er for Størstedelen et ubetydeligt Vandløb, hvor Vandet ligner tyk, flydende Chokolade; men den er en af de mærkeligste Floder

i Verden paa Grund af de Forandringer, der sker med den.

Een Dag kan den være en lille, rislende Strøm af flydende Mudder og næste Dag eller blot i Løbet af den følgende Time en rivende Flod, som fejer alt med sig. Det kommer af, at den er det eneste Afløb for de store Regnskyl, der falder over San Francisco-Bjergene. Vandet fylder hurtigt det snævre Flodeje, gaar op over Bredderne og driver alt, det møder paa sin Vej, foran sig.

Det var i dette mærkelige Land, jeg skulde nyde en fredfyldt Ferie. „Her kan du opholde dig uden at blive forstyrret,“ skrev min Ven. „Her er ingen Telefoner, Jernbaner, Automobiles og Sky-skrabere, ingen Trafik, Hundreder af miles til en Restaurant og Tusinder af miles til en Doktor.“

Min Ven og jeg slog altsaa vort Telt op tæt ved Lille Colorados Bredder, og en Dag kommer han saa og fortæller mig, at han har faaet Bud gennem en Løber fra Hopi-Indianerne i Craibi

Frem og tilbage og i Rundkreds paa Dansepladsen gik og løb Præsterne, idet de holdt Slangerne i Munden

om, at Slangedansen vilde finde Sted den 22. August.

Det var en sjælden Begivenhed, som kun faa hvide Mænd havde overværet, og han foreslog derfor, at vi skulle sadle vore Ørkenheste, binde vore Vandtønder til Kærren og læsse Proviant og Udrustning til en Uge paa den og saa køre ud over Ørkenen for at være til Stede ved denne usædvanlige Opvisning. Jeg gik villigt ind paa hans Forslag.

Næste Dag var vi klar til Turen, som almindeligvis ikke tog tre Dage. Vi naaede Lille Colorado kort før Solnedgang og gjorde os klar til at

gaa over Floden til Aften, saa vi kunde slaa vore Telte op paa den nordlige Bred og komme tidligt videre næste Dag.

Vi var netop blevet færdige til Overgangen, da vi hørte en mægtig Larm som af en Orkan, og da vi kikkede op ad Floden, saa vi Vandet stemmet op som en Mur. Det mindede mig fuldstændig om et Billede, jeg havde set som Dreng, af Israel, der gik over Det røde Hav.

Vandet væltede bogstaveligt frem som en Mur. Det fyldte det snævre Flodleje, brød ind over Bredderne og gik saa højt op, at vore Kærrehjul stod i Vand til Navet. Hvad der havde været en uskyldig, lille Bæk, var næsten i Løbet af et Sekund forvandlet til en rivende, stærk Strøm.

Min Ven, som var kendt med Forholdene i dette mærkelige Land, mente, at vi alligevel skulde prøve at komme over, da enhver Forsinkelse sikkert vilde bevirke, at vi kom forsent til Slangedansen. Jeg gjorde ingen Indvendinger, da alt jo var saa nyt for mig her, men adlød hans Ordre og kravlede op paa Kærren.

Han kørte den ned til Floden, og alt syntes at gaa godt, til vi omtrent var midt ude i den. Strømmen var frygtelig her, og pludselig mistede Hestene da ogsaa Fodfæstet. Før vi kunde hindre det, blev alt væltet omkuld.

Heste, Kærren, min Ven og jeg blev kastet ud i Floden og rullede atter og atter rundt som en Tønde, der tumler om paa et oprørt Hav. Vi var begge gode Svømmere, og det lykkedes min Ven at beholde Taget i en af Hestenes Hovedtøj. Vandet var ikke særligt dybt, og mine Knæ ramlede hele Tiden mod Klippestykker, der ragede op fra Bunden. Efter nogen Tid lykkedes det mig at blive

Thors Specialvask

[Det bedste
[Det billigste
[Det smukkeste

Dampvaskeriet „THOR“

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 : Tlf.: 2900-7346-9770-9771

Vogne over hele Byen hver Dag

Brug

Blaa og rød Pakning

Tag med
paa Tur
og i Lejr

MAGGI's
Bouillon-Terninger

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækker, det er altid friskt og det er sundt. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

HØEGHS
LAKRIDSKONFEKT

skyllet saa nær ind til Bredden, at jeg kunde kravle op.

Nogle Navajoinianere kom til og fo'r uden at betænke sig ud i Vandet, hvor de hjalp min Ven, skar Hestene løs fra Kærren og med megen Møje fik dem i Land paa den nordlige Bred.

Det meste af vor Proviant var ødelagt. Alt vort Tøj gennemblødt. Mange af vore Lejrgrej forsvundne. Men efter at have tilbragt Natten med at tørre alt, besluttede vi at drage videre næste Dag. I Sandhed, det var noget andet end den længe tiltrængte Hvile og rolige Ferie, min Ven havde stillet mig i Udsigt.

Hen paa Eftermiddagen næste Dag kom vi igennem en Kløft, som var en af Udløberne fra Djævl Canyon; her løb vore Heste løbsk og spredte alt i Forvirring over flere Hundrede Meter af den mest vanskelige Del af denne lille Canyon. Efter at vi havde faaet samlet Stumperne sammen, opdagede vi, at vi var 80 Kilometer fra Craibi uden anden Befordring end to lamme Heste og Proviant til een Dag.

Jeg forstaaer ikke rigtigt, hvordan vi naaede Craibi; men da vi først var der, fik vi en Mængde at spise, da Indianerne havde rigeligt af Brød og tørret Kød.

Natten før Slangedansen drog vi op til Indianerbyen paa Toppen af Klippen, hvor vi overværede en Begivenhed, som faa hvide Mænd har set. I Hundreder af Aar har Hopi-Indianerne i Nordstarizona samlet sig to Gange om Aaret til den Fest, der kaldes Slangedansen.

Fireogtyve Indianere kom frem fra deres underjordiske Boliger og gik forbi et Bur, lavet af Grene; de stak Hænderne ned i Buret, og hver halede en mægtig Klapperslange frem. Disse Slanger var fanget ude i Ørkenen de foregaaende Uger; de er meget giftige, og Indianerne havde ikke fjernet Gifttænderne. Men alligevel behandlede de dem nærmest, som havde de været Kattekillinger.

Frem og tilbage og i Rundkreds paa Dansepladsen gik og løb Præsterne og holdt Slangerne i Munden, medens de understøttede med den ene Haand tæt bag Slangens Hoved og den anden ved dens Hale. Til Slut fo'r de hen, hvor vi sad som interesserede Tilskuere, og kastede Slangerne i en stor Bunke, der vred og vendte sig tæt ved vore Fødder.

En af de største Slanger kravlede med forbavsende Fart ud af Bunken og satte Kursen lige hen mod os. Vi flyttede os i en vis Hurtighed og belavede os paa at tage af Sted ubemærket.

En af Præsterne, tilsyneladende den ældste, løb forbi os i store Spring som en ung Mand, naaede Slangen og greb den, netop som den var

ved at forsvinde i en Klipperevne. Alt dette forøgede det spændende i det, vi havde set. Nu var der kun tilbage, at vi maaske blev bidt af en af Slangerne.

Hver af Præsterne greb ned i Slangebunken og tog saa mange Slanger op i Hænderne, som han kunde bære, og under høje Skrig og Raab løb de bort fra Dansepladsen og ud i Ørkenen, hvor Slangerne blev givet fri.

Det hele blev foretaget som en Bøn om Regn, og af Slangerne, som havde faaet deres Frihed igen, ventede man, at de skulde kravle ned til Moderslangen i Jordens Midte og bønfaalde hende om at sende Regn over disse Ørkenbørns Korn.

Vi sov ikke meget den Nat, da vi var nødt til at blive oppe paa Klippetoppen; Stien, vi skulde benytte, var nemlig saa farlig, at vi ikke vovede os ud paa den i Mørke. Min Ven indrømmede ogsaa, at han ikke var helt sikker paa, om ikke nogle Slanger var kravlet bort fra Præsterne og nu stadig skjulte sig tæt ved vore Tæpper, som var det eneste Dække, vi havde til vort Leje i Sandet op til Slangepresterens underjordiske Boliger.

Næste Dag drog vi tilbage til Djævl Canyon uden større Uheld, men før vi naaede Colorado Floden, slap vort Drikkevand op, og jeg glemmer aldrig, hvor herligt det Vand smagte, som vi fandt i en lille Fordybning i Bunden af en Kløft. Det var gammelt Vand, som havde staaet der, ingen ved hvor længe, og der var et tykt, grønt Dække over det; men det brød vi itu, som havde det været Is, og drak saa saa meget vi lystede.

Derude i Ørkenen synes det aldrig at forekomme, at nogen bliver syge af at drikke saadant Vand. Maaske skyldes det den tørre Luft eller det særlige Klima. I hvert Fald hører man aldrig om Tyfus og lignende Sygdomme, foraarsaget af det tilsyneladende mest snavsede Vand.

Trediedagen naaede vi lille Colorado, der stadig havde Højvande paa Grund af de heftige

Filmen

bliver fremkaldt
rigtigt hos os —
og vi leverer det
bedste Aftryk.

Foto-Magasinet A/s

Bloch, Roulund & Sperling

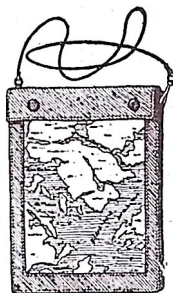
Frederiksborggade 7 (ved Nørreport)

3 ANDRE TING fra

Det Danske Spejderkorps Depot

SKINDERGADE 27
KØBENHAVN K.

TELF. 10909 - 11203

Poncho Regnslag af letteste Gummistof - ogsaa anvendelig til Underlag
2 Størrelser Kr. 11,50 - 12,50

Korttaske, tæt og let Kr. 1,85
Med Læderkanter 4,50
Med Læderbagside 5,50

Hat. Korpsets aut. Vare Kr. 6,00
Engelsk Kvalitet
Bæres af alle Spejdere

Regnskyl i San Francisco Bjergene. Jeg havde nu været hjemmefra nogle Maaneder og vilde derfor gerne snarest frem til en Jernbanestation.

Jeg lejede en Indianer til at sørge for den Smule, som udgjorde min Bagage, og sagde Farvel til min Ven, der blev tilbage paa den anden Side af Floden med Hestene og de sørgelige Rester af Lejrrejerne. Min Overgang over Floden blev akkurat som paa Udturen. Jeg vadede ud, til jeg stødte paa en Forsænkning i Bunden, og pludselig traadte ud i jeg ved ikke hvormange Meter dybt Vand. I et Nu blev jeg ført ned ad Floden og atter og atter rullet rundt.

Halvanden Kilometer fremme lykkedes det mig at klatre op paa den sydlige Bred. Det var lykkedes Indianeren at svømme lige over ved at holde i Halen paa sin Ponny og trække den anden, jeg havde lejet, lige bag sig. Jeg steg til Hest, saa hurtigt jeg kunde, og red Resten af Vejen til Djævle Canyon gennem den steghede Ørken.

Den Streg af Civilisationen, der kaldes en Jernbane, saa virkelig saa rar ud, da jeg red ind paa Canyon Diablo Stationen, og da jeg steg op i Toget og vendte Næsen hjemad, følte jeg mig taknemlig mod min Ven, som havde givet mig en saa fredfyldt og rolig Ferieuge.

Men hvis nogen trænger til Forandring og Hvi-

le, saa skulde han tage en Tur ud gennem den brogede Ørken til Craibi og overvære Hopi-Indianernes store Slangedans. Det glemmer han aldrig!

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Det danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:
Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.
ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth, N.
Kalvebod Brygge 2². Telefon Byen 8630.